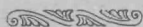

Možje so pa znosili medtem rop domov, da ga izročé lastnikom, če bi se zglasili.«

Tako nam je pripovedoval ded. Še sedaj se z veseljem spominjam njegovih zgodb in pripovedk. Bili so žalostni in veseli spomini iz dedkovih mladih dni.

Kimavec.

Starčkova.

Pod kapom pa kite koruze visijo
kot suho rumeno zlato;
naš dedek pa zrejo v nebo
in vivček droban starodaven kadijo.

Pa žalost jim v dušo sinoči je segla:
prišel že jesenski je čas,
mladost odbežala od nas
kot lastovka, ptica-selivka ubegla!

Pa ptička selivka na spomlad se vrne
kot ljubljén in radosten gost —
a enkrat minula mladost
še mlade spomine le v grob ti zaagne.

Zadovoljnost.

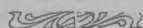
Kašča moja polna
do vrha.
polna žita, zrnja
zlatega!

Zdaj le pridi, zima,
zima, hej,
burja, ostri sever,
le zavej!

V lopi že vse polno
skladanic,
in v mošnjičku polno
je šestíc!

Jaz kadil bom pipo,
kuril peč,
beli kruhek jedel —
da bo zima preč!

Bogumil Gorenjko.

Deklamovanke.

5. Ribič Blaže.

Misli si karkoli —
pa verjetno je,
kar mi pravil davi
ribič je Blaže.

A Blaže vse druge
misli je imel,
ko po Savi čolnič
je njegov hitel.

Ko na varnem bil je,
z glave je hotél
vzeti svoj klobuček —
pa ga ni imel . . .

Šel lovit je ribe
tja na Savski brod,
da bi z njimi v petek
v mesto šel na pot.

Še klobuka z glave
trde ni dejal,
z veslom se je rajši
malo poigral.

In prekrizal brž se
ribič je Blaže,
na pomoč poklical
je svetnike vse . . .

Bilo pod večer je,
kadar pada mrak,
ko po Savi nesel
čoln ga je lehak.

Kar v krnici tihi
nekaj zašumi,
in valovje besno
v krog se zavrti.

Kadar zdaj k molitvi
zvonček zazvoni,
ribič svetne misli
híro popusti.

Kar v zvoniku ave
zazvoni na glas,
pa k molitvi kratki
vso povabi vas.

Kot slaboten listič
čoln odneslo je,
ribič pa pograbil
hitro veslo je.

V čolnič dé klobuček,
z rokama veslja,
zraven pa molitev
srčno šepeta . . .

Taras Vaziljev.